

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer med tilhørende Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sættes til Forhandling under eet.

Ordføreren (*Carl Hansen* [Præstø Amts 5te Valgkreds]): Under Hensyn til, at denne Sag tilsyneladende er kommen noget sent til Behandling her i Rigsdagen, vil jeg til at begynde med fremsætte nogle Data, som give Oplysning om, hvorledes dette forholder sig. Lovforslaget blev forelagt den 4. December forrige Aar og var til første Behandling her i Salen paa Aarets sidste Mødedag, den 19. December, saa vidt jeg erindrer. Der blev nedsat Udvalget samme Dag, og Udvalget konstituerede sig saa hurtigt, det kunde, efter Nytaar, den 9. Januar nemlig. Udvalget arbejdede saa saaledes, at den foreløbige Betænkning allerede blev afgiven den 26. Januar. Men der indtraf da noget, som jeg navnlig vil henvise til, og som jeg antager, alle ville indrømme *kunde have Betydning* for Udvalgets Arbejde, dette nemlig, at Arbejdernes Organisationer havde ladet foretage nogle Undersøgelser den 23. Januar, hvis Resultater de ønskede at fremlægge for Udvalget. Det er navnlig dette, der har gjort, at Betænkningen først kunde afgives den 4. Marts, og at Sagen saaledes kommer noget senere frem, end man egentlig havde ønsket fra først af. Det har dog i Virkeligheden ikke saa meget at betyde, som det tilsyneladende ser ud til, idet man efter Loven af 27. Maj i Fjor har haft tilstrækkelige Midler til indtil Dato gennem Kommunerne at yde de arbejdsløse den Understøttelse, man har skønnet var nødvendig.

Om Betænkningen vil jeg begynde med at sige, at alle have jo været enige om, baade her i Salen ved første Behandling og i Udvalget, at denne Vinters Arbejdsløshed er ekstraordinær stor. Der findes altid — det have vi kendt i al den Tid, vi kunne huske, havde jeg nær sagt —, men da særlig om Vinteren, i Maanederne Januar—Marts, nogen Arbejdsløshed baade i By og paa Land. En stor Del Arbejde er jo Sæsonarbejde. Man kan ikke bygge saa meget om Vinteren, overhovedet ikke foretage saa meget ude om Vinteren, som man kan om Sommeren. Arbejdsforholdene ere i det hele mindre gode om Vinteren, og det medfører selvfølgelig, at dersom man i den gode Aarstid har tilstræk-

kelig eller nogenlunde tilstrækkelig Arbejds-kraft, vil man i den daarlige Aarstid have nogen Arbejdsløshed. Men i Aar er den, som jeg sagde før — det erkendes fra alle Sider — ekstraordinær stor.

Det, der har fremkaldt denne Arbejdsløshed, kan nogenlunde overses. Det synes, som om det ikke alene er her i Landet men ogsaa i vore Nabolande, at Arbejdsløsheden er større end sædvanlig, om end den vistnok procentvis er større her end i andre Lande. I det hele kan man være sikker paa, at saa snart en Opgangsperiode, en forholdsvis god Periode, afløses af en Nedgangsperiode, bliver der mindre Arbejde, mindre Foretagsomhed alle Vegne. Alle erkende, at vi staa i en Nedgangsperiode, hvor langt inde ved ingen, men forhaabentlig have vi dog passeret det laveste Punkt og kunne igen tænke paa at bevæge os opad, men om det er saa, vil Fremtiden vise. Man kan dog slutte noget deraf, at Pengene, det Middel, som i det hele betinger Foretagsomheden, en Tid var langt dyrere end nu. Prisen paa Penge er falden i Udlandet, og man har ogsaa her i Landet maattet følge efter, en Omstændighed, der tyder paa, at en Opgangsperiode allerede er begyndt.

Men naar Arbejdsløsheden er større her i Landet end tidligere, ogsaa større, end den burde være under Hensyn til de før nævnte Forhold, skyldes det særlig det store Krak, vi havde i Fjor Vinter, Bank-krisen, som bevirkede, at en stor Del Byggeforetagender navnlig i Hovedstaden, men ogsaa i Provinsbyerne standsede, hvad der ganske naturligt virker tilbage paa andre Industrier. Hvor stor denne Arbejdsløshed er, hvor meget den overskrider den almindelige, aarligt tilbagevendende Arbejdsløshed, som jeg før talte om, vide vi ikke. Det er saa uheldigt, at man paa dette Omraade endnu ikke har nogen officiel Statistik, men det vil vel blive bedre, naar Arbejdsløshedskasserne have virket nogle Aar. Vi trænge selvfølgelig til en god Statistik paa dette Omraade, og Udvalget har været enigt om i Betænkningen at udtale det Ønske, at den højtærede Indenrigsminister vil tage sig af denne Sag og gøre sit til, at vi kunne faa en saa god Statistik som overhovedet muligt. Derved sættes man bedst i Stand til at bøde paa de ulykkelige Følger af Arbejds-løsheden.

Jeg sagde, at vi ikke have nogen officiel Statistik. Jeg erkender, at der fra Arbejdernes Organisationer er gjort et stort Arbejde for at belyse denne Sag, i